

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΝΑΟΝ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ MISSIA ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ Δευτέρα, 23^η Μαΐου/ 5^η Ἰουνίου 2023, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου κατὰ τὸ θεόπνευστον βιβλίον τοῦ Πεντηκοσταρίου, ὡς Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐωρτάσθη ὡς ἡμέρα ἀφιερώσεως εἰδικῶς εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, λόγω τοῦ ἐξόχου ἔργου αὐτοῦ εἰς τὸν φωτισμὸν τῶν Ἀγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων. Τό Ἅγιον Πνεῦμα, «θεὸς καὶ θεοποιῶν», «πῦρ διαιρούμενον εἰς νομάς χαρισμάτων», ἐπέμφθη παρὰ τοῦ Πατρὸς δι' Υἱοῦ εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ ἐκάθισεν ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐνεδυνάμωσε καὶ ἐφώτισεν αὐτοὺς «ἵνα λαλῶσιν ἐτέρας γλῶσσας τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ».

Διὰ τὴν λατρείαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰδικῶς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας τῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα (MISSIA), Προεξαρχοῦσης τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰουχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, τοῦ Προϊσταμένου τῆς MISSIA Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξάνδρου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Δομετιανοῦ, τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μολδαβίας τῆς Ρωσίας Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ungheni & Nisporen κ. Πέτρος, Ἀραβοφώνων Ἱερέων καὶ Ἱερέων ἐκ τῆς Μονῆς Ὁρεινῆς Gornesky, ψαλλουσῶν ἐν χορωδία τῶν μοναζουσῶν τῆς MISSIA καὶ τῆς Μονῆς Ὁρεινῆς Gornesky, τῇ προσευχῇ πολλῶν Ρωσοφώνων κυρίως πιστῶν, παρουσίᾳ τοῦ Πρέσβεως τῆς Ρωσίας εἰς τὸ Ἰσραήλ κ. Α.Δ. Victorov.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ὠμίλησεν διὰ τῆς κάτωθι ὁμιλίας Αὐτοῦ ἐλληνιστί μεταφραζομένην εἰς τὴν Ρωσικὴν ὡς ἔπεται:

«Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσου. Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας Νῦν ἐκ Σιών γάρ ἐξελήλυθε νόμος, ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα Πάτερ Ἀλέξανδρε, Προϊστάμενε καὶ ἐκπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου ἐν τῇ ἐν Ἱεροσολύμοις Ρωσικῇ Πνευματικῇ καὶ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀποστολῇ,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,

Ἡ ἐπιλάμπασα σήμερον χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φερωνύμῳ τούτῳ Ναῶ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν Πεντηκοστήν, τὴν ἐπιδημίαν δηλονότι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συμμετέχοντες τῷ εὐχαριστιακῷ θείῳ μυστηρίῳ τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευόμενον καὶ σύν Πατρί καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός: «πάντα χορηγεῖ... βρῦει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτων σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τόν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας».

Οὐσιώδες συστατικόν τοῦ Θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι οἱ Ἀπόστολοι, οἵτινες ἀφ' ἐνός μὲν «ἐπλήσθησαν Πνεύματος Ἁγίου» (Πράξ. 2,4) κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς· ἀφ' ἐτέρου δέ αὐτός οὗτος ὁ Κύριος «ἐνεφύσησεν αὐτοῖς λέγων: λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον, ἃν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας ἀφέωνται αὐτοῖς· ἃν τινων κρατῆτε κεκράτηνται» (Ἰωάν. 20,23). Προσέτι δέ, εἶπεν αὐτοῖς, τοῖς Ἀποστόλοις, «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγώ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος», (Ματθ. 28,19-20).

Ἐκ τῆς παραγγελίας τοῦ Κυρίου «διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν·» (28,20) καταδείκνυνται, ὅτι τοῦτο πρέπει νά ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς διδασκαλίας τῶν Ἀποστόλων. Διό καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν λόγων τούτων λέγει: «διδάσκοντες αὐτούς οὐχί τὰ μὲν τηρεῖν, τῶν δέ ἀφιέναι, ἀλλά τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν», ὁ δέ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας σχολιάζων τό ρῆμα Κυρίου: «εἰ γάρ καὶ ἀποδημεῖ [ὁ Ἰησοῦς] σαρκί παραστήσας ἑαυτόν ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Πατρί ... ἀλλ' ἐναυλίζεται τοῖς ἀξίοις διὰ τοῦ Πνεύματος [τοῦ Ἁγίου] καὶ σύνεστι τοῖς ἁγίοις διὰ παντός»· καὶ ἀναλυτικώτερον ἐρμηνεύει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος λέγων: «οὐ μετ' ἐκείνων δέ μόνον εἶπεν ἔσεσθαι, ἀλλά καὶ μετὰ πάντων τῶν μετ' ἐκείνους πιστευσάντων. Οὐ γὰρ δὴ ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος οἱ Ἀπόστολοι μένειν ἔμελλον· ἀλλ' ὡς ἐνί σώματι διαλέγεται τοῖς πιστοῖς», καὶ διὰ τῶν τότε καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα τὴν τοιαύτην ἐπηγγείλατο χάριν, ἐπιλέγει ὁ Ζιγαβηνός.

Δι' ὅλων τούτων καθίσταται σαφές ὅτι ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνεργεῖται διὰ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τόν λόγον τοῦ Κυρίου: «οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό ἐμόν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν», (Ματθ. 18,20). Ἡ Ἐκκλησία, οὗσα τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τό κατοικητήριον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: «Ἕμεῖς δέ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους», (Α' Κορ. 12, 27), «καὶ γάρ ἐν ἐνί Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι καὶ πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν», (Α' Κορ. 12,13), κηρύττει ὁ Θεῖος Παῦλος.

Τὴν ἐνότητα ταύτην τῆς πίστεως καὶ τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διατρανοῖ σήμερον ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων καὶ Ρωσίας καὶ οὐχί μόνον ἐν τῷ κοινῷ ποτηρίῳ τῆς «μυστικῆς εὐλογίας», τῆς θείας δηλονότι εὐχαριστίας τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Τὴν ἔνωσιν ἀγαπᾶτε, τοὺς μερισμούς φεύγετε· μιμηταὶ γίνεσθε Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς καὶ Αὐτός τοῦ Πατρός Αὐτοῦ», παραγγέλλει ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος. «Παρακαλῶ δε ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τό αὐτό λέγητε πάντες, καὶ μή ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δέ

κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοίί καί ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ», (Α΄ Κορ. 1, 10), κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος.

Οὐχ ἥττον ὅμως ἀγωνίαν καί λύπην προκαλεῖ εἰς ἡμᾶς ὡς μή ὥφελε, διαταραχθεῖσα τάξις καί ἐνότης ἐν τῷ σώματι τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Καί τοῦτο διότι, ὡς κηρύττει ὁ θεσπέσιος Παῦλος, «εἴτε πάσχει ἕν μέλος, συμπάσχει πάντα τα μέλη, εἴτε δοξάζεται ἕν μέλος, συγχαίρει πάντα τά μέλη», (Α΄ Κορ. 12, 26).

Διό καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὡς μέλη ἐκ μέρους τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ «δόντος ἡμῖν τήν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς», (Β΄ Κορ. 5,18), καί οἵτινες «οὐ τό Πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλά τό Πνεῦμα τό ἐκ τοῦ θεοῦ Πατρός ἐκπορευόμενον καί ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον», (Πρβλ. Α΄ Κορ. 2,12), δεηθῶμεν τοῦ Κυρίου καί ἀπαύστως μετά τοῦ ψαλμῶδοῦ λέγοντες: «Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου», (Ψαλμ. 50,12) Ἀμήν. Ἐτη πολλά, εὐλογημένα καί εἰρηνικά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας